

ВРУЧЕННЯ ПРЕМІЇ ІМЕНІ ОЛЬГИ КАМІНЧУК

13 лютого ц. р. в Інституті літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України на засіданні вченої ради відбулося вручення щорічної премії імені Ольги Камінчук для молодих учених, яка присуджується аспірантам та співробітникам Інституту віком до 35 років один раз на рік. Премія була заснована в 2013 р. на честь доктора філологічних наук, старшого наукового співробітника відділу класичної української літератури Ольги Камінчук, яка передчасно пішла з життя, залишивши після себе значний науковий доробок і світлу пам'ять про свою працелюбність, добросовісність, відданість науці, прагнення досконалості у всьому. На премію можуть бути номіновані автори наукових статей (передмов, післямов), опублікованих протягом поточного календарного року в наукових виданнях України та інших країн. Першим лауреатом премії (2013 р.) стала Ольга Матвеева за статтю “Щастя як ключовий концепт у проєкті “повноти буття”: від ідеї “чесності з собою” до програми конкордизму (на матеріалі “Щоденника” В. Винниченка)”.

За результатами 2017 р. на конкурс було подано чотири статті, серед яких, за словами заступника голови комісії з присудження премії академіка НАН України М. Сулими, важко визначити переможця, оскільки рівень поданих праць високий. Так, Євгенія Лебідь-Гребенюк (Жанр щоденника у творчості П. Куліша і Т. Шевченка // Слово і Час. – 2017. – № 3) порівнює щоденники двох великих митців, що дає можливість вияскравити жанрову специфіку цих творів, додати нові штрихи до творчих портретів письменників, виразити їх творчі та особистісні характеристики. У статті Дмитра Єсипенка “Тихі сільські верби, темна міська ніч: традиційне versus (псевдо)модерне у художньому світі творів Бориса Грінченка” (Obce / swoje. Miasto i wieś w kulturze Białorusi, Polski, Rosji, Ukrainy. – Kraków, 2017) розглядається переломлена через художню творчість Б. Грінченка проблема функціонування традиції, руйнування вічних цінностей, яка була надзвичайно важливою для української літератури другої половини XIX – початку XX ст. Тетяна Михайлова (Василь Стус як перекладач російської літератури // Literatura i władza. Związki na gruncie rosyjskim w wieku. – Warszawa, 2017) подає аналіз перекладацької діяльності В. Стуса, наснажений цікавими, виразними прикладами, підкріплений ґрунтовним теоретичним вступом.

Усе ж при такому напруженому конкурсі премію отримала кандидат філологічних наук, молодший науковий співробітник відділу шевченкознавства Галина Карпінчук за статтю “Внесок Михайла Новицького у становлення текстів поетичних творів Тараса Шевченка” (Шевченкознавчі студії. Зб. наук. праць. – Вип 20. – Київ: Вид-во Київського національного університету ім. Т. Г. Шевченка, 2017). Г. Карпінчук пропонує читачеві аналіз літературознавчої діяльності Михайла Новицького (1892 – 1964), що все життя працював на ниві шевченкознавства, зробив немалий внесок у текстологічне дослідження поетичних творів Тараса Шевченка, вироблення концепції та впорядкування видань його творів. Дослідниця скрупульозно оглядає факти, розкриває драматичну історію подвижницької праці вченого над встановленням точного, науково вивіреного тексту Шевченкових творів.

Отримано 25 квітня 2018 р.

Ольга Шубравська
м. Київ